

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἕρωςτον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσπεριακοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτεριακοῦ φρ. χρ. 8
Δι συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' Ἐν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Ἀδύλων, 119, Ἐναντι Χρυσοσπηλαιώσεως

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1898

Ἔτος 20^{ον}.—Ἀριθ. 13

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 89)

Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ πλέον τὸ πτώμα τοῦ Πάτερσων κατέκειτο ἐπὶ τοῦ τεμαχίου ἐκείνου τοῦ πλωτοῦ πάγου, τὸ ὁποῖον σπηγνύσαμεν μεταξὺ Πρίγκιπος Ἐδουάρδου καὶ Τρίσταν Δακούνας! ὦ! διὰ τί νὰ μὴ εὐρωμεν ζῶντα τὸν ὑποπλοίαρχον τῆς Ἰάνας; Αὐτὸς θά μας εἴλεγεν ὅτι δὲν ἐγνωρίζεμεν ἕως τότε, ὅτι δὲν θά ἐμάνθιναν ἴσως ποτέ!... αὐτὸς θά μας ἀπεκάλυπτε τὰ μυστήρια τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου ταξιδίου!

Οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα διηγήθη ὁ Ἐδγαρ Πβε. Ὁ πλοίαρχος Λάν Γκνύ, ὁ ὁποῖος ἐγνωρίζε τὸν Πάτερσων, τὸν ἀνεγνώρισεν εἰς τὸ παγωμένον ἐκείνο πτώμα, τὸ ἀδιάλυτον. Ὁ Πάτερσων εἶχε συνοδύσει τὸν πλοίαρχον τῆς Ἰάνας, ὅταν κατέθεσεν εἰς τὸν βράχον τῆς Κεργαίλων τὴν φιάλην ἐκείνην μετὰ τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποῖαν ἀνέδρεν ὁ πλοίαρχός μας.— ὦ, τώρα πλέον τὸ ἐπίστευα... Καὶ ἀπὸ ἑνδεκα ἤδη ἐτῶν, οἱ ἐπιλήσαντες ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς ἀγγλικῆς γολέτας, εὕρισκοντο ἐκεῖ κάτω, εἰς τοὺς ἀπροσίτους ἐκείνους τόπους, χωρὶς ἐλπίδα βοήθειας καὶ σωτηρίας.

Καὶ τότε εἰς τὴν τεταραγμένην διάνοιάν μου, παρουσιάσθη ἡ ταυτότης τῶν δύο ὀνομάτων, ἡ ἐξηγοῦσα ἄλλον τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐδείκνυσεν ὁ πλοίαρχός μας πρὸς πᾶν ὅτι τῷ ὑπενθύμιζε τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀρθούρου Πύμ.

Ὁ Λάν Γκνύ ἐστράφη πρὸς με, καὶ ἀτενίσας με, ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας: «— Πιστεύετε λοιπὸν τώρα;

— ὦ, ναί... ναί... ἐπιθύρισα. Ἀλλὰ ὁ πλοίαρχος Οὐίλλιαμ Γκνύ τῆς Ἰάνας.

— Καὶ ὁ πλοίαρχος Λάν Γκνύ τοῦ Ἀλβέρτου εἶνε ἀδελφοί! ἀνέκραξεν ὁ Λάν διὰ φωνῆς ἰσχυρᾶς, ἡ ὁποία ἠκούσθη ὑφ' ὄλου τοῦ πληρώματος.

Ἡ διπλῆ ἐπίδρασις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καὶ τῆς θερμικρασίας τοῦ πελά-

γους ἐκείνου, ἐπέφερε ταχέως τὸ προδλεπόμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ ὅταν ἐστρέψαμεν πάλιν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἔπλεε πρὸ ὀλίγου ὁ δγκόπαγος, — οὕτε ἔγχεος δὲν εἶδομεν ἐκ τοῦ τεμαχίου ἐκείνου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

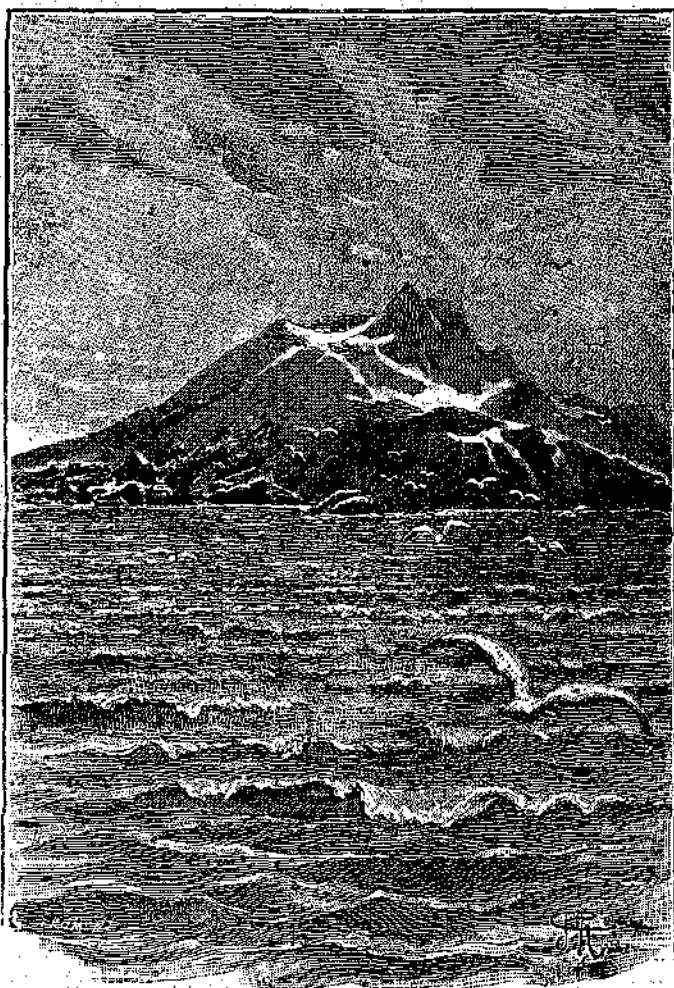
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΤΡΙΣΤΑΝ-ΔΑΚΟΥΝΑ

Πολὺ παράδοξος τὸ ὄντι ἡ συνάντησις αὐτὴ εἰς ἀπόστασιν πεντακοσίων καὶ πλέον λευγῶν ἀπὸ τοῦ νοτίου πολιτικοῦ κύκλου, ἡ ἀνακάλυψις τοῦ νεκροῦ τοῦ Πάτερσων! Ὁ πλοίαρχος τοῦ Ἀλβέρτου, καὶ ὁ ἀδελφός του πλοίαρχος τῆς Ἰάνας συνεδέοντο, συνηκοιώνον πρὸς ἀλλήλους διὰ τοῦ πτώματος ἐκείνου!... Οὐδέποτε θά το ἐπίστευα, ἂν δέ το ἐβλεπα μετὰ τοὺς ἰδίους μου ὀφθαλμοὺς! Καὶ τώρα, πᾶν ἔγχεος ἀμφιβολίας ἐξέλειπεν ἀπὸ τὸ πνεῦμά μου, καὶ τὰ λειψάνα τῶν διαταγῶν μου ἐθάπτοντο, μετὰ τοῦ λειψάνου τοῦ Πάτερσων, εἰς τὰ βάθη τοῦ Ὠκεανοῦ!

Τὸ δὲ περιεργὸν εἶνε, ὅτι συνεδέετο διὰ δεσμῶν αἱματος πρὸς τὴν δραματικὴν καὶ ἀληθῆ ταύτην ἱστορίαν, ὅχι μόνον ὁ πλοίαρχος Λάν Γκνύ, ἀλλὰ, ὡς ἔμαθα κατόπι, — καὶ ὁ ἱστοριογράφος μας. Τῷ ὄντι, ὁ Μαρτίνος Χάλτ ἦτο ἀδελφός ναύτου ἐκ τῶν καλλιπστων τοῦ Κράμπου, ἐνὸς ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀπωλέσθησαν πρὸ τῆς διασώσεως τοῦ Ἀρθούρου Πύμ καὶ τοῦ Δίρκ Πέτερς ὑπὸ τῆς Ἰάνας.

Οὕτω λοιπὸν, μεταξὺ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου καὶ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου παραλλήλου, ἀγγλοὶ ναῦται, ἐξ ἤδη τὸν ἀριθμὸν, ἔζησαν ἐπὶ

«Ὁγκος χιονοσκεπῆς ὄρους χιλιῶν διακοσίων ὀργυίων...»
(Σελ. 98, στίλ. Β')

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια: 104 σελ. 92)

— "Αδειασέ το σακί και ρίξε μου το, τής έλεγε ! — Τί τρέχει ; — Κάμε γρήγορα !.. Ψαράκια ! — Ψαράκια ;.. Είσαι βέβαιος ; — Ναι, σου λέγω. Ρίξε μου το σακί !

Η Μηλιά έρριξε τον σακκον, και τώσον επιτηδείως, ώστε έπασεν Ισα Ισα επάνω εις το κεφάλι του Γιαννάκη, και του έσκέπασε όλον το πρόσωπον. Ο Γιαννάκης έβγαλε τες φωνές και η

Μηλιά έτρεξε προς βοήθειάν του, γελώσα χωρίς να θέλη με το αστέριον του πάθμα.

— Δός μου το πτυάρι, τή ειπε. Έγώ θα σκάπτω και συ θα μαζεύεις γρήγορα τα ψάρια και θα τα ρίχνεις 'στο σακί.

Τα ψαράκια εκείνα, τα οποία εδρσαν εις την άμμον, ησαν πολυ μικρά και τώσον μυτερά, ώστε ένα, το όποτον δεν έπρόφθικε να πιάση ο Γιαννάκης, έχωθη μέσα εις την άμμον ως βελώνη και δεν ευρέθη πλέον.

— Τών καιμένο τον γλάρο ! ειπεν ο Γιαννάκης λυπημένος του καιρούμε το φαγι του !

— Αλήθεια. Στάσου να του δώσωμε λίγα απήνητησεν η Μηλιά.

Επήρεν από τον σακκον τρία τέσσαρα ψάρια, τούς εκόψε με το μαχαίρι το κεφάλι και τα έρριψεν επάνω εις την άμμον.

— Ας απομακρυνθώμε λίγο, Γιαννάκη, και να ιδής πως ο γλάρος θα δρμήση επάνω 'στα ψάρια. Έτσι θα του δίδουμε κάθε μέρα να τρώγη και σιγά σιγά θα τον ημερώσωμε. Με τη σπασμένη του φτερούγα δεν είνε, βλέπεις, πολυ επιτήδειος. Θα έννοηση ότι μας έχει ανάγκη !

Τα παιδια απεμακρύνθησαν όλίγα βήματα. Τότε ο λάρος έτρεξε και κατε-

"Ναι, σου λέγω. Ρίξε μου το σακί ! (Σελ. 100, στήλ. α.)

βρόχιος με λαμαργίαν τα ψάρια, και τα κεφάλια των ακόμη. Κατόπι, αφ' ου έδιστασεν όλίγον, έπροχώρησε με θάρρος, έπλησισε τούς φίλους του και τούς ένύτταξεν ως να τούς εζήτηει και άλλα.

— Δός του, Μηλιά ! ειπεν ο Γιαννάκης. Καλλίτερα έχω να φάγη ο γλάρος παρά εγώ. Είνε τόσο μικρούλης, ο καιμένος !

— Φθάνει του για σήμερα. Έφαγε αρκετά και πριν έλθουμε. Έπειτα τα ψάρια αυτά μου χρειάζονται για την εκπληξι που σου έτοιμάζω.

— Μπα ! Μα εσύ μου ειπες υποσχεθη πως θα μου δώσης κάτι τί, πριν βρούμε τα ψάρια.

— Πάμε τώρα άπάνω, και ξαπλώσω να κοιμηθής, ως να έλθη η ώρα του φαγητού.

Μόλις έπασεν ο μικρός επάνω εις το φύκινόν στρώμα, εκλεισε τούς οφθαλμούς και απέκοιμήθη βαθύτατα.

Κατά το διάστημα τούτο, η άδελφή του άναψε φωτιάν, έβαλε νερόν εις την κατσαρόλαν και έρριψε μέσα μίαν πατάταν καθαρισμένην.

— Δεν πειράζει, εφθύρισε 'ας κάμω σήμερα και μία τρέλα !

— Έστρεψε, αφ' ου έβρασε σχεδόν η πατάτα, η Μηλιά έρριψε μέσα καμμιά δεκαπενταριά ψαράκια και τέσσαρα καξιμάδια τριμμένα, με το ανάλογον αλάτι, το όποτον είχε συνάξη από τας τρύπας του βράχου (όπου έμανε το θαλάσσιον νερόν εκτεθειμένος εις τον ήλιον και έγίνετο αλάτι.)

— Τί κρέμα να μη έχω και λιγάκι βούτυρο ! έσυλλογιζετο η μικρά μαγαίρισα. Έφαγαν όμως μια φορά σούπα με ψάρια, χωρίς βούτυρο. Την έκαμε ένας ναύτης από τη Μασσαλία εις το καπηλειό, και την έλεγε «μπουγιαμπέσσα.»

Άρεσε πολυ εις τον καιμένο τον πατέρα καθώς και εις έμέ. Να ιδώμε πως θα του φανή του Γιαννάκη !

Και όταν το φαγητόν έγινε εις την έντέλειαν, η Μηλιά εζύπνησε τον άδελφόν της.

— Έξημέρωσε ; ηρώτησεν ο Γιαννάκης, χαλιωμένος από τον ύπνον.

— Ακόμη δεν ένύκτωσε και θέλεις

να ξημερώση; Έλα, σήκω, το φαγι εις έτοιμο !

— Ω, ψυχή μου ! τί ώραία που μίρζει ! Δες και είνε η σούπα τής μας ! άνέκραξεν ο Γιαννάκης, ο οποίος έσπευσε να σηκωθη και να καθήσθη κλισίον της άδελφής του.

— Καιει, ειπεν, άμα έβαλε την πρότην χουλιτριάν εις το στόμα του. Άλλο τί νόστιμο που είνε ! Ποτέ μου δεν έφαγα τέτοια σούπα !

— Σου φαίνεται, αγάπη μου, γιατί χεις να φας πολυν καιρό.

— Όχι ! δοκίμασε και συ να ιδής ! Και ο Γιαννάκης έπλησισε εις το στόμα της άδελφής του το χουλιτρι που γεμάτον, και εκεινη το άδειασε γελώσα μου επέτυχε !

— Και θα την κάνης κάθε μέρα ελήθεια ;

— Όχι βέβαια ! γιατί θα γίνη καλή ιστορία, που εγχαμε με τούς αστακούς... το ξέχασες ; Δεν πρέπει να κάνης κινεις κατάχρησι, γιατί ύστερα σιγαηται και τα καλλίτερα πράγματα. Έπειτα... ποιός το ξέρει ποτε θα βγώμ από εδώ-μέσα !

— Είνε και ένα άλλο, ειπεν ο Γιαννάκης. Αν κάνης κάθε μέρα τέτοιω ώραία σούπα, θα τρώγω πολυ και η παχύνω. Και αφ' ου παχύνω, πως ημπορέσω να περάσω από τη στενή εν τρύπα, δια να βγω από δω μέσα !

Και τα αδελφάκια εγέλασαν εθυμα με την ιδεαν ενός Γιαννάκη χονδρόσάν βαρέλι, από την πολυφαγίαν.

Τότε η Μηλιά τον ένύτταξε με προσοχήν και εξεπλάγη πολυ που εβρισκεσεν πρόσωπόν του πλέον ώγρον και τα μάγουλά του πλέον ισχνά.

— Είνε που δεν περιπατεϊς καθόλου παιδι μου ! ειπε. Κάθε μέρα θα σε βάζω να κάνης γύρους εις την αυλή αρκετή ώρα.

— Γιατί ;

— Για να γυμνάζεσαι και για να δυναμώνης. Η κίνησις κάμνει καλό.

— Και δεν θα παίζουμε παιά ;

— Γιατί όχι ; Θα παίζουμε.

— Τι ;

— Ό,τι θέλωμε. Το κυνηγητό, η κρυφτό, την τυφλομυγα.

— Θα γίνεσαι εσύ τυφλομυγα.

— Ναι.

— Μ' άν πέσης 'στην τρύπα, καθώς δεν θα βλέπης καλά ;

— Δεν θα μ' αφήνης εσύ να πλησιάζω 'θα μου φωνάζης ; Φυλάξου !

— Άμα έλθη όμως η σειρά μου να γίνω τυφλομυγα... εγώ θα φοβάμαι.

— Έσύ όμως θα γίνεσαι άλογο και εγώ θα κάνω τον αμαζά.

— Ναι, ναι, φθάνει να τρέχης. Αυτό μονάχα θέλω !

Με πόσην όρεξιν και εθθυμίαν εδείκνησαν τα παιδια. Έπειτα εκάθησαν αρκότην ώραν και ειπαν παραμύθια.

Όταν έπασε να κοιμηθη, η Μηλιά έσυλλογιση ότι το κρεβάτι των ημπορούσε να χαλάση και ότι καλόν θα ητο νανεδάση εις το σπήλαιον και τα άλλα φύκη, που έμναν κάτω, πριν τούς τα πάρη κανέν κύμα, και να τάπλώση εκεί να στεγνώσουν, καθώς και μερικά ξύλα, όσα ημπορούσαν.

Άλλ' άμα εζύπνησε το πρωί, ειδεν ότι δεν ητο δυνατόν να κάμη αυτην την εργασία, διότι η θάλασσα δεν ήάπεσύρετο παρά μόνον το μεσημέρι.

— Τι θα κάμουμε όλο το πρωί ; ειπεν η Μηλιά.

— Δεν δοκιμάζουμε τα φορέματα του σακκου ; έπρότεινε ο Γιαννάκης.

— Καλά λές. Έπειτα θα πλύνω τα δικά μας, γιατί έχουν λερώση πολυ.

Από τον σωρόν των φορεμάτων η Μηλιά επήρε δύο παντελόνια, δύο υποκάμισα και δύο ναυτικά χιτώνια.

— Βάλε τα πρώτα σύ, Μηλιά, ειπεν ο Γιαννάκης.

— Καλά πήγαινε τώρα έξω και άμα τα φορέσω σου φωνάζω.

Ο Γιαννάκης εζήληθεν εις τον εξώστην. Τότε η Μηλιά εφόρσε το υποκάμισον, το όποτον μετά βίας κατώρθωσε να προσαρμόση εις το σώμα της και να κλειση τον πολυ ανοικτόν του λαμμόν, — εφόρσε το πανταλόνι, πολυ πλατύ και πολυ μακρό, και τέλος το ναυτικόν χιτώνιον, τα μανίκια του όποίου τής έσκέπασαν καθολοκληρίαν τας χείρας.

(Έπειτα συνέχια)

Κατά το γαλλικόν της Α. Ζεννεδραϊν ΦΟΚΙΟΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΥΠΝΑ !

Εύπν ! άγγελέ μου ! Γύρω μας χαράζει, Γλυκά—γλυκά ροδίζουν τα βουνά, Κ' η φύσι μυστικά αναγαλλιάζει, Γιατί θα ιδή τον ήλιο της εανά.

Ό Εύπνα!—Κ' η καρδούλα της μαμμάς σου Όσο κοιμάσαι μένει σκοτεινή Και λαχταράει άγρυπνη σιμά σου Ό ήλιος της και πάλι να φανή.

Εύπνα, ψυχή μου ! Έξω τα πουλάκια Ευπνήσαν 'στη μικρή τους τή φωληά Και πραινά σκορπούνε τραγουδάκια Με τη γλυκειά τους κ' εθθυμη λαλιά.

Ό Εύπνα !—Του πουλιού της το τραγουδι Ποθει και της καρδιάς μου η φωληά. Εύπνα και φέρ' της, άσπρο μ' άγγελουδι, Άνοιξις φως, τραγούδια και φιλιά !

N. I. ΚΑΤΖΙΑΚΗΣ

Ο ΚΥΡ-ΜΑΤΟΚΛΕΙΣΤΗΣ (Συνέχεια: 104 σελ. 94)

Τρίτην.

Άμα ο Παυλάκης επλάγιασε, ηγγισε ο κύρ Ματοκλειστής με τη μαγική του πιτσουλήθρα όλα τα έπιπλα μέσα 'στην κάμαρα. Άμέσως άρχισαν όλα να φλυαρούν και όλα μιλούσαν για τον εαυτό τους. Μόνο το δοχείον του πτυσίματος έστεκε σιωπηλό και θύμωσε για τη ματαιότητά τους, που, χωρίς να το προσέχουν αυτό που ταπεινό εκάθονταν 'στη γωνία, μόνο τον εαυτό τους εσκέπτοντο και για τον εαυτό τους όμιλούσαν.

Άπάνω από ένα κομμό εκρέμουνταν μια ζωγραφία σε χρυση κορνίζα : φηλά παμπάλαια δένδρα, μια άνθοστόλιστη χλόη, μια μεγάλη λίμνη, και ένας χειμάρρος που έτρεχε όλόγυρα 'στο δάσος και περνώντας από ψηλούς πύργους, εχύνονταν επί τέλους 'στην άγρια θάλασσα.

Και την εικόνα αυτή την έρράντισε ο Ματοκλειστής με τη μαγική του πιτσουλήθρα και τότε άρχισαν τα πουλιά να κελαιδούν, τα κλαδιά εφιδύριζαν από τον άνεμο και τα νέφη κυλούσαν βιαστικά, και έβλεπε κανεις την σκιά τους να περνά επάνω από την τοποθεσία.

Ο Ματοκλειστής εσήκωσε τότε τον μικρό Παυλάκη, και αυτός επάτησε πάνω από την κορνίζα, μέσα 'στη χλόη της ζωγραφιάς, και εκεί εστάθηκε όρθός. Άχτινες του ήλιου γλυστρούσαν μέσα από τα κλαδιά και τον εφώτιζαν. Έτρεξε 'στη λίμνη, και μπήκε σε μια βαρκούλα, που ηταν εκεί ηταν κόκκινη και άσπρη, με πανιά που ελαμπαν σάν άσχημι, και εζ κύνοι με χρυσό βραχιόλι γύρω 'στο λαμό τους και ένα λαμπρό άστρο 'στο κεφάλι, ετραβούσαν τη βαρκα, μπροστά σε πράσινα δάση, όπου τα δένδρα διηγούσαν ιστορίες για ληστες και για μάγισσες, και τα λουλούδια για μικρές κομψές νεράιδες και για πεταλούδες.

Όρατα ψάρια με λείπια άσημένα και μαλαματένια, εκολυμπούσαν πίσω από τη βαρκα' ποτε-ποτε πηδούσαν έξω από το νερό, που πιτσουλούσε τότε με άφρο. Και τα πουλιά με κόκκινα και γαλάζια φτερά, μικρά και μεγάλα, πετούσαν σε

δύο μακριές σειρές, η μυγες εβούιζαν χαρούμενες και η χρυσόμυγες εφάλλαν «βζζ ! βζζ !» Όλα ήθελαν να πηγαίνουν μαζί με τον Παυλάκη και καθένα είχε και από μια ιστορία να του διηγηθη.

Αυτό ηταν διασκεδαστικό ταξίδι ! Πότε τα δάση ηταν πολυ πυκνά και σκοτεινά, ποτε εμοιάζαν με λαμπρούς κήπους, γεμάτα από ήλιο και λουλούδια, και εκεί ηταν κτισμένα μεγάλα καλάρια από γυάλι και μάρμαρο επάνω

ΔΕΛΦΙΝ ΤΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ (Μικρή Τέχνη) Βραβεύεις εις τον 52ον Διαγωνισμόν της Διαπλάσεως προς εύρεσιν των λύσεων Πνευματικών Άσκήσεων

'στο μπαλκόνια στεκούσαν πριγκιπέσσες, όλο μικρά κοριτσάκια, που ο Παυλάκης τα έγνώριζε πολυ καλά, γιατί είχε παίξη πολλές φορές μαζί τους. Του εδιναν από μακριά το χέρι, και μέσα 'στο χέρι κρατούσαν από ένα γουρουνάκι ζαχαρένιο, από κείνα που μόνο 'ς ένα καλό ζαχαροπλαστείο βρίσκονται, και ενόη προσπερνούσε, άρπαζε ο Παυλάκης την μίαν άκρη του ζαχαρένιου γουρουνιού, και έπειδη η πριγκιπέσσα κρατούσε καλά την δική της άκρη, εκαιρνε καθένας ένα κομμάτι, εκεινη το μικρότερο, ο Παυλάκης το μεγαλύτερο !

Μπροστά σε κάθε πύργο ητανε φρουροί μικροί πριγκιπες' είχαν 'έπ' ώμου άρμα και του έρριγναν βροχή από σταφίδες και μολυβένιους στρατιώτες' αυτοί ηταν πριγκιπες αληθινοί ! Πότε έπλεε ο Παυλάκης ανάμεσα εις δάση, ποτε πάλιν κάτω από ψηλές

στοές ή και μέσα σε μία κόλι· σε μία άπ' αυτές κατοικούσε ή νταντά του, που τον είχε σηκώσει τόσες φορές μικρό παιδάκι και τόσο τον είχαν αγαπήσει και του έγιναν και του ετραγουδούσαν αυτό το χαριτωμένο τραγουδάκι, που είχε μόνη της· συνθέση και άφιερωση 'ς τον Παυλάκη:

Μέσα 'νο νού βαθεία σ' έχω γραμμένα,
Παυλάκη της καρδιάς μου άγοράκι!
'Αμέτρητα φιλιιά σύχως δοσιμένα
Στό κόκκινο γλυκό σου στοματάκι!

Σέ έχασα, παιδί μ' αγαπημένο,
'Αν κι' έκουσα τό πρώτο φέλλισμά σου!
'Αχ! άν έγω μακρυνά σου τώρα μένω,
'Η Παναγιά άς στέκεται σιμά σου!

Τά πουλάκια τό τραγουδούσαν κι' αυτά μαζί, τό λουλούδια έχόρευαν πάνω 'ς τα κοτσάνια τους και τά μεγάλα δένδρα έγεργαν, σάν να έλεγε και 'ς αυτά ό Μαρτοκλειστής ιστορίες.

(Έπειτα συνέχεια.)
(Έκ τών του Άνδερσον)

N. I. X.

ΕΚΛΟΓΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Η εκλογή του επαγγέλματος εινε ύψιστης σημασίας. Σκέψου μετά θρησκευτικής σοβαρότητας την μέλλουσαν θέσιν σου μεταξύ των ανθρώπων, και προσευχού.

«Αμα ακούσης εις την καρδιαν σου την θείαν φωνήν, ητις θά σου ειπή, έχι μίαν μόνον ημέραν, άλλα εβδομάδας ολοκληρους, μήνας ολοκληρους και πάντοτε μετά μεγαλύτερας δυνάμεως καταπειστικής: «Αυτό εινε τό επάγγελμα, όπερ πρέπει να εκλέξης», υπάκουσον εις αυτήν την φωνήν με ζωηράν και σταθεράν θέλησιν. Είσελθε εις τό στάδιον τουτο και προχώρει' άλλα φέρων τας άρετάς, άς απαιτεί.

Θαυμαστόν πράγμα! «Ολα τά επαγγέλματα, από το ύψιστου έως τό του ταπεινού έργατου, έχουν την γλυκύτητά των και την αληθή αξίαν των. Άρκεί να θέλη τις να διατηρή τας άρετάς, ατίτινες εις έκασον επάγγελμα χρειάζονται. Μόνον διότι όλίγοι τας έχουν, ακούονται τόσοι να κακολογούν την όδόν, ην ήκολούθησαν.

Σύ, όταν εκλέξης με φρόνησιν εν στάδιον, μη μιμηθής αυτούς τους αιωνίως θρηνούοντας. Μην άφήσης να σε ταράττη ματαία μετάνοια, επιθυμία νάλλάξης. Πάσα όδός της ζωής έχει τας άκάνθιας της. Άφού άπαξ έθεσης τον πόδα εις μίαν, προχώρει' να όπισθοχωρήσης εινε δειλία. Η επιμονή εινε πάντοτε καλή, έκτός εις τό άμαρτημα. Και μόνον όστις γνωρίζει να επιμένη εις την επιχείρησιν του, δύναται να έλπιζή, ότι ημέραν τινα θα διακριθί.

(Έκ τών του Silvio Pellico).
ΕΛΛΗΝ ΠΟΥΛΤΑΞΕΩΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

Όσοι και όσαι εκ των φίλων μου σπουδάζουν την Γερμανικήν, άς μεταφράσουν τό κατωτέρω διηγηματάκι. Θά βραβεύσω και θα δημοσιεύσω την καλλίτεραν μετάφρασιν, εκείνην δηλαδή της οποίας ή γλώσσα θα εινε ή συνήθως γραφομένη όπ' έμοϋ και ύπό των συνεργατών μου, και ή οποία θα ποτίδη τή γερμανικόν κείμενον όσω τό δυνατόν κομψώς, γλαφυρώς, πιστώς άλλα και συγχρόνως έλευθέρως, ώστε να μή περιέχη γ ε ρ μ α ν ι σ μ ο ύ ς. Ίδου τό προς μετάφρασιν θέμα:

Die Henne.

Brigitte, eine arme Spinnerin, saß eines Abends allein in ihrer Stube und sann. Da kam bei der offenen Thür mit langsam bedächtlichen Critten eine Henne herein, die der Nachbarin gehörte. Brigitte machte geschwind die Thür zu, fing die Henne, und trug sie in ihr Kammerlein unter dem Bache. «Hier will ich sie heimlich füttern,» sagte sie, «so bekomme ich nach und nach einige Dutzend Eier.»

Wirklich legte die Henne sogleich am nächsten Morgen ein Ei. Weil ein einen Mifstand hatte Brigitte zu ihrem großen Schrecken nicht vorher bedacht. Sobald das Ei gelegt war, fing die Henne an, mächtig zu gackern. Brigitte sprang eilig die Stiege hinauf, sie zum Schweigen zu bringen. Doch die Nachbarin hatte das Gackern bereits gehört, trat mit einem Mal laut schmähend in die Kammer, und nahm ihre Henne wieder mit sich fort. Brigitte hatte von der reichen Nachbarin bisher öfter Mehl, Butter und Eier geschenkt bekommen; allein von nun an erhießt sie nicht mehr das Geringste, und kam überdieß noch in den üblen Kauf einer Diebin.

Unrechtes Gut duldt nicht im Haus, Es ruft oft selbst den Diebstahl aus.

Τό τελικόν διστιχόν πρέπει να μεταφρασθί επίσης έμμέτρως.

Αι μεταφράσεις πρέπει να εινε γραμμένες εις ξεχωριστόν χαρτί, να φέρουν δε τό όνομα και τό ψευδώνυμον (άν έχη) του μεταφραστοϋ. Κατά τά αποφασισθέντα, θα δημοσιευθί και ή είκων του βραβευθησομένου. Δέχομαι μεταφράσεις μέχρι της 15 Μαΐου.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΠΡΑΚΤΕΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙ ΝΟΗΜΟΣΙΝΗΣ ΤΩΝ ΕΤΩΝ:

— Πώς θυμόμαι όταν λέτε πως τά ζωα εν εινε έξυπνα! άναρωσιέ'ς Τρομάρας. Γνωρίζω έγω σκυλί, τό όποιον εινε πολύ έξυπνότερον από τον κύριόν του.
— Και τίνες ενε; έρωτά κάποιος.
— Ίσικόν μου! άπαντά' ό Ζεβάρ ύπερηφάνως.

Εστία ήδ του Άγγουλολογώτατου

Ερώτησαν τον Μαργαριταρένιον Σταυρόν άν τό βλογόν του φοβήται.
— Ά, μπά! άπεκρίθη. Τη νύκτα μένει μέσα 'ς τό σταυλό του σκοτεινά και δέν φοβάται καθόλου.

Εστία ήδ του Μελαρχολογώτατου

Ηρώτησαν τον Μαργαριταρένιον Σταυρόν άν τό βλογόν του φοβήται.
— Ά, μπά! άπεκρίθη. Τη νύκτα μένει μέσα 'ς τό σταυλό του σκοτεινά και δέν φοβάται καθόλου.

Εστία ήδ του Μελαρχολογώτατου

ΒΙΒΛΙΟΠΗΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ήτοι Βιβλία τερπνά, μορφωτικά και ήθηκά, έκδοθέντα ύπό της Διευκρίσεως των Παιδών και πωλούμενα εν τῷ Γραφείο αυτής.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΙΣΚΟΣ

διήγημα διδακτικώτατον της Marthe Bertin, βραβευθέν ύπό της Γαλλικής Ακαδημίας, κατά μετάφρασιν Σοφίας Δημου. Ο Τόμος κοστίζει ύπό 25 εικονογραφήν, και τιμείται άδεςος φρ. 1,75, χρυσόδετος φρ. 3,75.

Η ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

μυθιστόρημα της Καs A. Ζερρεβαίη της συγγραφέως των Μικρών Ροβιτολών του Βρόχου, κατά μετάφρασιν Άριστοτέλους Π. Κορυττίδου. Βιβλίον τερπνότερον και ήθικώτατον, άποσπασίον άρμονία έχοντες και κομωμένον ύπό 26 ευρωπαϊκών εικονογραφήν καλλιτεχνικώτατων. Τιμείται άδεςος φρ. 3,50, χρυσόδετος φρ. 5.

(Έπειτα συνέχεια του Κατωτέρου)

ΔΙΔΑΧΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΤΥΜΗΜΑΤΟΣ

Η πρότασις περί αύξήσεως του φυλλαδίου, συναυξανομένης αναλόγως και της συνδρομής, γίνεται άν τυμψάνοις άποδεκταί, κατά την φράσιν της Κρυφάνθης Στεφανίδου. Μόνον μερικοί φίλοι μου εκ Πειραιώς διαστάζουν άκμήν να την επιδοκιμασουν, όχι βέβαια δια τον έαντον των, άλλα δια τους πιογενέτερος εκ των συνδρομητών, οι όποιοι δέν θα ήμαρτούν να πληρώνουν μεγαλητέραν συνδρομήν. Αλλά μήπως και σήμερα δέν υπάρχουν πολλοί, οι όποιοι δέν ήμπορούν να πληρώνουν επτά δραχμάς; Προκειμένου δε να τό θέληση ή πλειονοψηφία, προκειμένου να γινή μια πρόσδος, πάρακι να θεθούν κατά μέρος όσοι δέν ήμπορούν να πληρώνουν δύοδεκα ή δεκατέσσαρας δραχμάς, όπως σήμερα τίθενται κατά μέρος όσοι δέν ήμπορούν να πληρώνουν επτά; Επ' όσον θα υπάρχουν εις τον κόσμον πλούσιοι και πτωχοί, ή αναλογία θα εινε πάντοτε ή αυτή. Δια τουτο, άν ή πλειονοψηφία άποφανθί ύπερ της αύξήσεως, δέν θα ήμπούσε να την ήμαρτώσιν από την ιδέαν ότι ήμπορεί να στερηθώ μερικώς φίλου, διότι άκριβώς τό ίδιον συμβαίνει και σήμερα, τό ίδιον συνέβαινε και πρώτα, τό ίδιον θα συμβαίη και πάντοτε.

Άλλ' εκτός των εν Πειραιεί διαστακτικώδ, όλοι οι άλλοι, όσοι μου γραφουν μέχρι σήμερα, επιδοκιμάζουν την πρότασιν ένθουσιωδώς. Ακούσατε τι μου γράφει τό Αρχιζιζάνιον, τό όποιον εις κάθε σοβαράν περίστασιν ξεφυτρώνει:

«Αγαπητό μου διάπλασε. Μπράβο του Μικρού Τυμψανιστοϋ, έκρουσε τό άρωπότερον έμβατήριον. Να τον προβιάσχη, αγαπητή Διάπλασις, και να τον κάμη. Αρχιζιζανιστοϋ. Βεβαίως εινε αναγκαίον τό Δελτίον της Διάπλασις και πρέπει να γινή. Μην έρωτάς τους άλλους σου φίλους, εινε περιττόν. Διότι, άφού έγω τό κρίζονον λέγω αναγκαίον, οι φρόνιμοι θα σπεύδουσιν πλέον την γραμματικήν, δια να σχηματίσουν επίθετον άνωτερον του ύπερθετικού μου. Αναγκαιοταμοταμοτατον θα ποϋν δια να βάλουν και την Τυμψανιστήν.»

Ίδου τώρα διάκληρος ή έπιστολή του Λουσιου:

Έν Πατήσιν, τη 17 Μαργίου 1898.

Αγαπητό μου διάπλασε!

Εκ την μικράν του σπειτού μας Βουλήν παταγωδώς χειροκροτήθη και ένθουσιωδώς επεκυμάθη ή επικαιροτάτη πρότασις του Μικρού Τυμψανιστοϋ και της άδος Ιρ. Στεφανίδου. Πράγματι, εινε πλέον καιρός να κινήμεν νέαν φοροσιν μεγαλητέραν και άρωπότεραν τό άπασι ή Πρόδος. Η Άόση μας δέν μας χροει πλέον, έγιναν πολλοί και στρυμγολόμεθα σαν σαβήλλες. Τό Έντευκτήριον μας έχει ανάγκην ευθύνσεως, έκτάσεως πρισσοτέρης δήλονον αέρα. Η δε μεταρρύθμισις αυτή της Άόσης δικαίον εινε να γινή διαπάνη των θαμνων, άφού αυτοί θα καρποούν και τό πλεονεκτήματα της μεταρρυθμίσεως. Έκαστος προθυμώτατα θα συνεισφέρει τον θρανόν του, την άκλογούσαν αυτήν μεριδί της διαπάνης. Μηδε στιγμήν λοιπόν διαστάζει να θέση το ζήτημα εις ψηφοροσίαν, παταθητά ότι θα γινή άποδεκτόν παμψηφεί. Και ποιά Έλληνόπουλα, ποιά Έλληνόπουλα θα εύρηθί να ειπή «όχι»; Η έπιστολή εινε εκ των προτέρων ήθηρολαίμενη, αι δε λευκαί ψήφοι θα κατακλύουσιν τό Γραφειόν σου και θα σε βγάλουν άσπαροπόδον η.

Και ύπάρχει: Έλληνόπουλα ή μη ποθούσα την τελειοποιήσιν σου; Η ιδική σου πρόδος εινε μέτρον και της ιδικής μας, εν φ ή ιδική σου στασιμότης, μόνον ιδική μας εντροπή θα ήτο, διότι δια ήτο τεκμήριον της άπιστίας μας. Η βαρεία λέξις δέν εινε καθόλου ύπερβολή, διότι πώς δέν εινε εντροπή, ήμεις οι έγωχωμενοι ότι κατοοούμεν την κοινήν των Μουσών, να μη δυνάμεθα μηδέ μίαν κών έρείαν αυτών να γεραιρωμέν επαξίως του ζήουμάτους, εν φ εν άλλαις χείρας, τάς οποίας θέορουμεν βαρβόρους, κατά δεκάδας αριθμούσιναι οι έσπράνται και θαράποντες των θείων θυγατέρων της Μνήμης; Η μήπως δια του Πλατωνικού φήρον των πομπωδών λόγων και έκαίνων, τον όποιον σοι άποτίμεν οι θαυμασταί σου καθ' έκαστην νομίζομεν ότι έεπληρώσαμεν τελείως τό καθήκόν μας; Ίδού λαμύρα εύκαιρία ν' άποδείξωμεν και εμπράκτως την άγάπην μας, και τότε μόνον θα δυνάμεθα να λέγομεν άναυδούσιας ότι είμεθα φίλοι σου. Έάν θέλεις μάλιστα, χείρι μεγαλητέρας ταχύτητος και εύκολίας, μετά της λευκής ψήφου σου δύναται έκαστος και έκαστη να συναποστείλη με τό αναλογούν μέρος της διαπάνης, τό όποιον συ θα όρσης, όταν κρήσχη την έναξήν της ψηφοροσίας. Διότι άφού εινε αναμερίδιος ή παμψηφία, προς τί ή νέα πάλη έκκλησις προς καταβολήν του έρανου, και ή εν τουτο βραδύτητα; Τό γοργόν και χείρι έχει. Και τότε θα βαρύνουν αληθώς αι ψήφοι, όταν συνοδώνωνται και με τό άπαραίτητον έθμα. Άλλως τε μη άφήσης τον τόσον θερμόν ένθουσιωδών των φίλων σου να ψυχραίνωνται με διάσταγμας και με αναβολάς, (διότι έτσι τώχει τό κόσμος, και μάλιστα ο παιδιότατος, άλλ' εύδως ήμεις την άπόρρασιν, και έσο βιβαία ότι θα την στανωσώ θριαμβευτική έπιτυχία!

Εμπρός λοιπόν!

Σοι θλίβω την δεξιάν
ό Σός

ΛΟΥΣΙΟΣ

Βιβαίως ή εμπρακτός ψηφοροσία, την δ-

πολαν προτείνει ο Λουσιος, θα τεθή εις ένέργειαν άφού ήμμεν τ' άποτελέσματα της πρώτης αυτής ψηφοροσίας, της ούτως ειπείν δοκιμαστικής. — Έγερ της προτάσεως μου γράβουν: ή Γενναία Σουλιωτίσσα, ή Αόση του Ναυπλίου, ή Δέα (ή όποία λέγει: ότι και 24 πραχμάς να γινή ή συνδρομή, θα τάς πληρώνη ευχαρίστως) ή Μέλλουσα Καλλιτέχνης (ή όποία προνοεί ότι αντί της προσήκης του Δελτίου, θα ήτο καλλίτερον άν έκπλαστίζετο τό φυλλάδιον, ώστε να έχη 16 σελίδας) ή Σπασιμένος Φεργίτης (ο όποιος συγγαίρι: εκδόμος του Μικρού Τυμψανιστοϋ) ή Άδμα του Δονάθου, ή Ναυτοπούλα (ή όποία, μόνον με την ιδέαν της ποικιλίας και της ωραιότητας ενός ημερομένου φυλλαδίου, έκτελει 300 δλακα κατά λευτέν!) ή Σωγειανός Ίσποθης, ή Άστέρ της Ιόης (και αυτής προτείνει να γινή τό φυλλόν Ιβασίλιδον, ώστε να περιέχη άρθρον ύλην δια πάναν ήλικίαν) ή Νεαρά Καλλιτέχνης, ή Δούκισσα, (κατενθουσιασμένη με την ιδέαν ότι εις τό τέλος του έτους θα έχωμεν δύο τόμους αντί ενός) ή Αμοδαόλος (προνοεί ότι ή ιδέα του Μ. Τυμψανιστοϋ πρέπει να διατυμψανισθί και να τεθή εις ένέργειαν άμσως) ή Άστέρ του Βήγα, τό «Έδωρ της Στυγός (τό όποιον μου γράφει ότι ήτο και ή ίδια πολλών εν Πάτραις συνδρομητών μου, και ήτοιμάσαντο να το προτείνων αυτοί) και ό Δημήτριος Π. Αρίδας. Περύ των λοιπών εις τό προσεχές.

Ο δόν Κολοκύθας Πάτεραις έχει μίαν ά-άπορίαν: πως, λέγει, εις τον Ποιητικόν Διαγωνισμόν ο Καρθούνης ήττήκεν... άσπαροπόδος; Και άπαντά' ο ίδιος: «Τό ποιήμα του ήτο καλλίτερον από τό ιδικόν μου, όσον τό Α Βραβείον που ήττη, από τό Γ Βραβείον που ήττη ενώ. Ά, πολύ μου ήρεσε αυτή ή όμολογία! ο έγωισμός δέν τυφλών τον δόν Κολοκύθαν! μπράβο, παιδί μου.

Βοημεράδα θεκτόν τό νέον σου ψευδώνυμον και... σιωπή! Είς τό γραφείο μου έρχονται καθημερινώς φίλοι και φίλαι μου, άλλα κανέν ψευδώνυμον δέν μανθίνον. Νομίζεις ότι τό ψευδώνυμον εινε γραμμένα εις τους τοίχους; Τό είπα κ' έγω, βλέπεις, Ποικιλίερα, ότι άλλοτε οι φίλοι μου έσταλαν καλλιτέρας Πνευματικής άσκήσεως ενφ οι περισσότεροι από τους σημερινούς άντεγραφον έως τώρα τάς έκαδημοσιουμένες. Έυτυχώς τάς τελευταίας αυτές εβδομάδας έλαβα πολύ καλάς και πρωτοτύπου πνευματικής άσκήσεως. — θα τάς ίδης.

Μπομπούμιο ισομερό Μυαλό, δέν έχω κανέν δικαίωμα να είπω ένα άρχικό. Ό φίλοι μου πόντοι εινε κατενθουσιασμένοι με τους συνετάκτας του Έδωρ Άστέρος, φαντάσου δε ότι ή Ναυτοπούλα—ή όποία μου έγραψε μίαν ένθουσιωδεστάτην έπιστολήν,—θέλει να γινή και συνδρομητρια!

Φωνή Σακελλαροπούλου, μετά χαράς, άλλα Κοκκινοσκουφίσαν έχω ήδη, ώστε έλεγε κανέν άλλο.

Εχεις δικαίον, Σπασιμένος Φεργίτη, αι λύσεις σου ήσαν κλονοκίωτατα γραμμένοι. Κ' έγω δέν ήξυρω πως ήσαν εντό τό λάθος.

Αουίλα Μ. Μάρκον, χείρι πολύ δια την γνωριμίαν και ευχαριστώ δια την τόσην άγάπην. Διά να σοι εκλέξη έμως ψευδώνυμον, πρέπει να μου στείλεις μερικιά της άρραστίας σου.

Ταναγγραία Κορη και Κορη της Ωραίας Δέσσης.— ό Ζεβάρ με τον Άγγουλολογώτατον, Άντιό Μαστέλλο, Μπαμ-μπούμ, Κορη της Ωραίας Δέσσης και Μαγευμένη Άκρογιαλιά, Ταναγγραία Κορη και Κορη της Ωραίας Δέσσης.— ό Ζεβάρ με τον Άγγουλολογώτατον, Άντιό Μαστέλλο, Μπαμ-μπούμ, Κορη της Ωραίας Δέσσης και Μαγευμένη Άκρογιαλιά.— ό Χρυσάλλος Λέων με την Κροκόσπελλον Ηώ.— ό Μαργαριταρένιος Σταυρός με την Νυμφήν Καλυψώ.— ό Μελαρχολογός Ναυτης με τό Φωτοβόλον Άστρον.— ή Ένδοξος Σαλαμίε με τό Φωτοβόλον Άστρον, Σαμακήν Σημιαίν, Μικρόν Τυμψανιστήν, και Άρθος της Ανατολής.— ή Τρικέφαλος Έδρα με την Σεργητιμένη Έλληνοπούλαν, Ναυτοπούλαν της Άδρου, Έλληνην Καρδιαν, Ταπεινόν Ιον και Παταρούνα της Ηερτίλης.— ό Σοφός Πιτσάκος με την Λεοβιακήν Άκμήν, Πώς τά κερνάς, Μην τά φρατάς, Άντιό Μαστέλλο, Γενναίον Δέσσιον.— ό Ισομερινός του Κόσμου με τον Έποθύμιον Δόκιμον και τον Τραγικόν Αιολύλον.— ή Δούκισσα με τό Έπιν Μάρτιος.— τό Γλυκό Φύλλο με την Κορνάίδα.— ό Φις-Φις με την Γλυκύλαλον Άηδόνα.— ό Ναυαρχος της Βαρέλας με την Άύραν του Αριονος και Δεκακίχραση Πόλιαρχος.— ό Δημήτριος Π. Αρίδας με τον Τρομάρον, Αρχιναρχον Θεμιστοκλέα, Σαντήν Έλληνοπούλαν και Άνδρειόν Έκλον.— ό Ποιητικός Νάρκισσος με την Ιούδαρν Γρέν, Γλυκύλαλον Άηδόνα, δόν Κολοκύθαν Πάτεραι, δέν και Σκουλίπει της Γης.— ή Φέλιξ με την Μοισάρ της Άστρονομίας, Έλληνην Σημιαίν και Μέλλουσαν Καλλιτέχνη.— ή Έξερεινήτης των Ψευδοφόρων με τον Αρχιναρχον Ένρυνιάδην, Τριφυμιώδη, Λευκάταν, Στρατό Λοκοδύμ, Ρομποπούλαν και Έλληνην Δούκιμα, ό Δημήτριος Η. Ζορμπάς με την Ναυτοπούλαν, Άγνάθη, Ταπεινήν Καρδιαν και Άγρια Άρτεμις.— ό Αμοδαός με τον δόν Κολοκύθαν Πάτεραι, Τζι-Τζι-Μποϋ-Μποϋ, Ταναγγραία Κορη, Γλυκίσαν Ήλιδα και Ταπεινήν Καρδιαν, — ό Φιλοθάνατος με την Άστρονομικήν, Μελαρχολογικήν Έλληνίδα. Λαοδέσς Πήλων, Νεαρά Καλλιτέχνης και Βουρκαμένη Θάλασαν.— ή Αζθις με τον Ριδικολόν και Ταναγγραία Κορη.— ή Μέλλουσα Καλλιτέχνης, με διας τάς Καλλιτέχνας και Καλλιτέχνας με τάς Ναυτοπούλας και Ναυτοπούλα, μη έκαυρωμένο των Ναυαρχων και των Άστροναυτών, και με διας τάς Άρχύρας (άνό θλον, ή έκαυρωμένα όσοι έχουν με' αυτήν άνταλλάξη).— ό Φιλλήνην Μικρασάτης με τον Τροχαρχοπούλον, Διωνές Ρούκιον, Άλεξάνδρον Μπαλακιά-

σου εκ των συνδρομητών μου έλαβον άγγελία του βιβλίου του, να τάς επιστρέψουν όσον τάχιστα, και τους ευχαριστώ θερμώς.

Η εύφροστάτη Μαρία Γλυνή μου γράφει: Οι καταγινόμενοι με τάς Πνευματικής Άσκήσεως δέν πρέπει να όνομάζωνται Πνευματικά... Άσκηται; Πώς ούς φαίνεται;

Πρώτα, Έδωρ της Στυγός, αι δεσποινίδες Κορύλλου, εκ των χρημάτων που φίλων θρησκευτικού έκείνου Λαζίστου μάλ είχαν παραγγείλη τόμους 60 δραχμών (και όχι 200, ως γράφεις), δια τό Όρρανοσοφιόν Πατρών. Άλλ' ένεκα βραδύτητος περι τό επίδοσιν ενός τηλεγραφήματος, δέν ήμπορέσα να στείλω τους τόμους έκτάρας, ή παραγγελία άνεστάλη και συνεπώς τα χρηματα δέν έστέλλων. Άλλο τίποτε δέν γνωρίζω, είμη μόνον ότι οι τόμοι θα γεραιώσιν άργότερα, δια να χρησιμεύσουν ως βραδεία εις τάς Έξέρσεις.

Μικρά Μυστικά επιθυμοϋν να καλλάζων: Η Γιοβόρχος Άμνα με την Άύραν του Φαίρου και τό Ταπεινόν Ιον.— τό Άντιό Μαστέλλο με τον δόν Κολοκύθαν Πάτεραι.— ό Άγγουλολογώτατος με την Έλληνίδα Καλλιτέχνην, Μαγευμένην Άκρογιαλιάν, Ταναγγραία Κορη και Κορη της Ωραίας Δέσσης.— ό Ζεβάρ με τον Άγγουλολογώτατον, Άντιό Μαστέλλο, Μπαμ-μπούμ, Κορη της Ωραίας Δέσσης και Μαγευμένη Άκρογιαλιά.— ό Χρυσάλλος Λέων με την Κροκόσπελλον Ηώ.— ό Μαργαριταρένιος Σταυρός με την Νυμφήν Καλυψώ.— ό Μελαρχολογός Ναυτης με τό Φωτοβόλον Άστρον.— ή Ένδοξος Σαλαμίε με τό Φωτοβόλον Άστρον, Σαμακήν Σημιαίν, Μικρόν Τυμψανιστήν, και Άρθος της Ανατολής.— ή Τρικέφαλος Έδρα με την Σεργητιμένη Έλληνοπούλαν, Ναυτοπούλαν της Άδρου, Έλληνην Καρδιαν, Ταπεινόν Ιον και Παταρούνα της Ηερτίλης.— ό Σοφός Πιτσάκος με την Λεοβιακήν Άκμήν, Πώς τά κερνάς, Μην τά φρατάς, Άντιό Μαστέλλο, Γενναίον Δέσσιον.— ό Ισομερινός του Κόσμου με τον Έποθύμιον Δόκιμον και τον Τραγικόν Αιολύλον.— ή Δούκισσα με τό Έπιν Μάρτιος.— τό Γλυκό Φύλλο με την Κορνάίδα.— ό Φις-Φις με την Γλυκύλαλον Άηδόνα.— ό Ναυαρχος της Βαρέλας με την Άύραν του Αριονος και Δεκακίχραση Πόλιαρχος.— ό Δημήτριος Π. Αρίδας με τον Τρομάρον, Αρχιναρχον Θεμιστοκλέα, Σαντήν Έλληνοπούλαν και Άνδρειόν Έκλον.— ό Ποιητικός Νάρκισσος με την Ιούδαρν Γρέν, Γλυκύλαλον Άηδόνα, δόν Κολοκύθαν Πάτεραι, δέν και Σκουλίπει της Γης.— ή Φέλιξ με την Μοισάρ της Άστρονομίας, Έλληνην Σημιαίν και Μέλλουσαν Καλλιτέχνη.— ή Έξερεινήτης των Ψευδοφόρων με τον Αρχιναρχον Ένρυνιάδην, Τριφυμιώδη, Λευκάταν, Στρατό Λοκοδύμ, Ρομποπούλαν και Έλληνην Δούκιμα, ό Δημήτριος Η. Ζορμπάς με την Ναυτοπούλαν, Άγνάθη, Ταπεινήν Καρδιαν και Άγρια Άρτεμις.— ό Αμοδαός με τον δόν Κολοκύθαν Πάτεραι, Τζι-Τζι-Μποϋ-Μποϋ, Ταναγγραία Κορη, Γλυκίσαν Ήλιδα και Ταπεινήν Καρδιαν, — ό Φιλοθάνατος με την Άστρονομικήν, Μελαρχολογικήν Έλληνίδα. Λαοδέσς Πήλων, Νεαρά Καλλιτέχνης και Βουρκαμένη Θάλασαν.— ή Αζθις με τον Ριδικολόν και Ταναγγραία Κορη.— ή Μέλλουσα Καλλιτέχνης, με διας τάς Καλλιτέχνας και Καλλιτέχνας με τάς Ναυτοπούλας και Ναυτοπούλα, μη έκαυρωμένο των Ναυαρχων και των Άστροναυτών, και με διας τάς Άρχύρας (άνό θλον, ή έκαυρωμένα όσοι έχουν με' αυτήν άνταλλάξη).— ό Φιλλήνην Μικρασάτης με τον Τροχαρχοπούλον, Διωνές Ρούκιον, Άλεξάνδρον Μπαλακιά-

σου εκ των συνδρομητών μου έλαβον άγγελία του βιβλίου του, να τάς επιστρέψουν όσον τάχιστα, και τους ευχαριστώ θερμώς.

Η εύφροστάτη Μαρία Γλυνή μου γράφει: Οι καταγινόμενοι με τάς Πνευματικής Άσκήσεως δέν πρέπει να όνομάζωνται Πνευματικά... Άσκηται; Πώς ούς φαίνεται;

Πρώτα, Έδωρ της Στυγός, αι δεσποινίδες Κορύλλου, εκ των χρημάτων που φίλων θρησκευτικού έκείνου Λαζίστου μάλ είχαν παραγγείλη τόμους 60 δραχμών (και όχι 200, ως γράφεις), δια τό Όρρανοσοφιόν Πατρών. Άλλ' ένεκα βραδύτητος περι τό επίδοσιν ενός τηλεγραφήματος, δέν ήμπορέσα να στείλω τους τόμους έκτάρας, ή παραγγελία άνεστάλη και συνεπώς τα χρηματα δέν έστέλλων. Άλλο τίποτε δέν γνωρίζω, είμη μόνον ότι οι τόμοι θα γεραιώσιν άργότερα, δια να χρησιμεύσουν ως βραδεία εις τάς Έξέρσεις.

στα, *Ναυτοπούλαρ* (ἐκ δευτέρου ἂν θέλη, διότι τὸ τεσσάρων τῆς ἐξῆς) καὶ *Ναυτοπούλαρ* — ὁ Ἐδθόνος *Ναυτῆς* μετὰ τὸν *Νέον Ἑρχλῆ*, *Τουρκὶδων*, *Δημοσθένη* τὸν *Ρήτορα*, ἄθρον τοῦ *Βυζαντίου* καὶ *Ἑλληνίδα Καλλιτέχνηδα* — ὁ *Ὀργεὺς* μετὰ τὴν *Αἰμιλίαν Ἐκπαρμένην*, *Ἀλ-Λούτη-Τσάχη* καὶ ἄθρον τοῦ *Ὀργεῦς* — τὸ *Καταφρόνιον Πνεῦμα* μετὰ τὴν *Γαλιναίαν Θάλασσαν*, *Φλὴν-Φλάν*, *Ἀγοστήν* τοῦ *Μίλανος Ἀρμὸς* καὶ *Ἀρμιομένην Ἐθνα* — ὁ *Ἰποψηφίος Δόκιμος* μετὰ τὴν *Μαρίαν Μεγακάρου*, *Παιτυῖδον Νάρμισσον*, *Ρωμηοπούλαρ*, *Γλυκίαν Ἀτάμνησον* καὶ *Ἀρχιτέλειον* — τὸ *Φωτοβόλον Τόσον* μετὰ τὸν *Ὀβριανόν Τόσον*, *Τοξοῦδα Ἀρτεμίου Μαγευμένην Ἀρμιογαλίαν* καὶ *Ρωμηοπούλαρ* — ἡ *Ἀκτιονίη* μετὰ τὴν *Νεαράν Καλλιτέχνηδα* καὶ *Νεράιδαν Μαριτζουράναν* — ἡ *Ἰνδοῦλα* μετὰ τὸν *Ἐλεonor* καὶ τὸν *Συριατὸν Πρίγκιπα* — ἡ *Γερραία Σουλιώτισσα* μετὰ τὸν *Ἀθισμοτόρον Μονεξέν*, *Βιγλιαν*, *Σαβῆν Ἀρμιοπούλαρ*, *Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα* καὶ *Πιστὸν Στρατιώτην* — ἡ *Παπαρούνα* τῆς *Πεντέλης* μετὰ τὴν *Μοραχὴν* τῆς *Πεντέλης* — ἡ *Καρνατίς* μετὰ τὴν *Σαβῆν Ἀγραμπίτην*, *Σαρηνευμένην Ἡπειροτίσαν*, *Ζακίπιδαν*, *Μέλλουσαν Καλλιτέχνηδα* καὶ *Ναυτοπούλαρ* — *Δημοσθένης ὁ Ρήτωρ* μετὰ τὴν *Ἰνδοίαν* — ὁ *Μεταγχολλικός Ναυτῆς* μετὰ τὸν *Ἀκίμαρον Ποδοπλάτην* — ὁ *Ἐσκατρίδης Ἀθηναῖος* μετὰ τὸν *Χρυσόμαλλον Λεόντα*, *Ἀρχιτέλειον*, *Σ. Βλάχον*, *Δικατορίτην Κοζάλην* καὶ *Προσκογιάν* — ὁ *Μπῆμ-Μποῦμ* μετὰ τὸν *Σαρδαπάλλον*, *Ἀγγουρολιώτατον* καὶ *Μέλλουσαν Καλλιτέχνηδα* — ὁ *Σπασμένος Φεγγίτης* μετὰ τὴν *Μαγευμένην Ἀρμιογαλίαν*, *Σαβῆν Γαλανομάταν*, *Ἑλληνικήν Σημαιοῦ*, *Μαριτὸν Δ. Πετῶ* καὶ *Ἀγγουρολιώτατον* — ὁ *Τρομάρος* μετὰ τὸν *Φιλέλληνα Μικρασιώτην* — ἡ *Γρησία Ἀθηναία* μετὰ τὸν *Ψάλλοντα Ρόσακ*, *Μῆν* τὸν *πῆς σὲ κενύνα*, *Ἀγκωρὰν* τῆς *Φιλίας*, *Γερραίαν Σουλιώτισσαν* καὶ *Τί. Τί. Μπῆμ-Μποῦμ* — ὁ *Δοσίμης* μετὰ τὸν *Ἄδρ Κολοκοῦδαν*, *Πάτερὰν*, *Κορτορέβιδαν*, *Π. Σαουσάπουλον* καὶ *Νικελλαν Κορτοῦνην* — ἡ *Νεράϊδα Μαντζουράνα* μετὰ τὸν *Κολοσσὸν* τῆς *Ρόδου* καὶ *Ρωμαιοὺν Κιζιέραν* — ὁ *Κέραρος* μετὰ τὴν *Γλυκίαν Ἑλληνίδα*, *Τίτη Δίον* καὶ *Πέτρῶν Παιτυῖτῶν* — τὸ *Πράσινον Λειβάδι* μετὰ τὸν *Ἄδρ Κολοκοῦδαν Πάτερὰν* καὶ *Ὀβριανόβιμονα Διά-*

ἄν δὲν θέλῃς ν' ἀπαντήσῃς εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις, δικαιώματ' οὖν εἶναι ἡ *Νεράϊδα* τῆς *Σκωρου* εἶναι ἀκόμη συνδρομητρία μου! *Ἰπολαίδα* (ὁ Ἄνακλις κᾶποτε κάμειε νομισμῶν μεταβολήν? τί περὶ αὐτοῦ;) *Ἀνδρεῖον Ἐδθόνων* (ἔστειλα τὸ 3 φύλλα). *Ναῦτην* τῆς *Λεωβαθῆς* (ἔστειλα) *Γραμματισουλῆκτην* (καὶ ὅλα τὸν τ' ἀδελφάκια, τὰ ὁποῖα ἔκαμαν διαδηλώσῃ εἰς τὸ σκεῖ εφωδῶνται). *Ζήτη* ἡ *Διάπλασις* *Ζήτη* ὁ *Φαίδων*! *Ζήτη* εἰ συνεργᾷς τις!) *Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα Παπαρούναν* τῆς *Πεντέλης* (ἐθαύμασα τὸ κεντηματάκι τῆς ἀδελφῆς σου, καὶ τὴν ζωγραφικὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου διὰ τὴν ἡλιθίαν τὴν εἶναι ἔντακτα πράγματα!) *Ἄθρον* τοῦ *Φαλήρου* (εἶπα τὸν λόγον διατὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ!) *Καρνατίδα* (οἱ συκοφαντοὶ μου εἰς ὑπερκαριστοῦν διὰ τοὺς τῶσους ἐπαινοὺς). *Ἀρμιομένην Ἑλληνίδα* (σοῦ ἔστειλα ἄγγελος μου ἦρσε πολὺ ἡ ἰδέα σου νὰ τυκῆσαι διὰ τοὺς φακέλους σου τὴν διδουμένην μου). *Φιλελιθεράν Ἑλληνίδα*, *Ἐδπατρίτην Ἀθηναίων*, *Μπῆμ-Μποῦμ*, *Τρομάλλον*. (πολὺ ἐχάρην διὰ τὴν ἐπράξιν). *Γρησίαν Ἀθηναίαν*, *Τρομάρον*, *Κόντη Ραπανάκη* (βίβλια! δὲν εἶνε καίτις γέλασε τὸ ἀπολυτήριον!) *Κέραρον* (ἀνάσαι λόγου αἰ κοῦται ἀποσεκταί!) *Φιλέλληνα Μικρασιώτην*, *Γαβ-Γαβ* (πῶσον κεντὸν εἶχε νὰ φαῖν!!) *Ἀγατέλλουσαν Σαλήτην* (χαίρω πῶς ἔγινες καλὰ ἐπὶ εὐμορρίῃ ἢ ἐπιστολῇ σου!) *Μετηρὸν* τῆς *Ἐρήμου* (ἔχει μίαν συνδρομητρίαν *Φανήν Νικολάου*, ἴσως εἶνε ἀδελφὴ τοῦ φίλου σου *Βυζαντίου*) *Νεαράν Καλλιτέχνηδα* (τί θαυμάσιος ἐκαίνας ὁ *Γουλιερίμ*! μὲ σου ζωγραφίσεις λαμπρὰ! ναί, ἦτο γάλας τυπογραφικῶν!) *Ναυκλήρον Ὀδελιτῆρ* (πρεῖς! λοιπὸν μὲ σου γράξῃς) *Ἀναμωμοπούλαρ* (ἂν καὶ εἶχε ἐχάρην νὰ σημειώσῃ τὸ ψευδωνύμῳ της; κᾶποτε τῆς χαριτωμένης ἐπιστολῆς της) ὅλλ' αὐτὴ τὰ ἐχάρη ὅλα φαντασθεῖτε τῆς ἑλληνικῆς δὲν ἔστιν εὐχάριος: *Κύρου Ἀνάβασις*... *Κατάβασις*;!!) *Θέλλουσαν* (βέβαια νὰ περιμένη; τὸν νέον Διαγωνισμὸν τῶν Ἀδωσων). *Α. Κασσιπὴν* (ναί, ἀνταλλάξαι ὁ ἐξάδελφός σου). *Ματτειὸν* τοῦ *Τροματίου* (ἔστειλα). *Ἀρμιομένην Ἀδωντα* (δὰ τὰ ἐπιπ' εἰς τὸ προσήκεις) *Ἀρχιναύτηρον Θεμιστοκλέα* (συχαριστῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸ ἔσπασμα καὶ δι' ὅλα) *Μίλλον Ἀντιονισίαν* (ἔστειλα καὶ ἄλλοτε φρονιμώτερα...) *Χρυσὸν Τρίποδα* (χάρη τῆς Ἄδρ. ἐστὶν) *Δικατορίτην Κοζάλην* *Γαβ* (μὲ τὰ θερμάτα συλλυπητριά μου). *Λομοδαῖον* (ἔστειλα ὅσα εἶχες *Ζήτην* ἂν δὲν τὰ εἶδεις ἐνὶ βιβλίῳ δὲν πταίω!) *Μαρίαν Καλλιτικήν*, *Κάτου Βρόστο* (τὰ καμύνα τὰ χειδιώματα! ἐγὼ τὰ ἐμπήθηκα!) *Ἐγγερίαν Οἰκονομοπούλου* (βεβαίως δύνασαι ἐκαστον τιμᾶσαι λαπ. 15!) *Γεωργίον Μαζροπούλον* (ἔστειλα) *Ἀρμιομένην Κλειάντην Ἀνάστασιάν*. *Ἄθρον* τοῦ *Βουνοῦ*, *Ἄθμ*, *Ἄθμ* *Ἀθμ* (δὰ χαρὸς πολὺ ἔθαν μάθω, οὐτὶ τὰ ἐργάσασαι μετὰ τὸν *Σπασμένον Φεγγίτην*) *Ἰρίδα*, *Ἰποβόχρον Ἀμωσαν* κτλ., κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Μαρτίου ἀπάντησά εἰς τὸ προσήκεις.

«ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ»

Εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου περιηδοῦ, τὸ ὁποῖον ἤρξατο ἐκδοθῆναι ἀπὸ 1ης Μαρτίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γεωργίου Δροσίνῃ καὶ τῆ συνεργασίᾳ τῶν ἐγκριτοτέρων λογίων. Τὸν σκοπὸν τοῦ ἄριστου τούτου δημοσιεύματος μαρτυρεῖ ἕκπαρκὸς ὁ ὕμνος καὶ περιεχτικώτατος αὐτοῦ τίτλος, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ διεθυντοῦ αὐτοῦ ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἐπιτυχίας του. Ἡ «Ἐθνικὴ Ἀγωγή» ἐκδίδεται κατὰ δεκαπενθημέραν, εἰς φυλλάδια δεκαεξαδέκιδος μετὰ περιεχτικώτατος ἑξ ημερησίων σελίδων. Τιμὴ συνδρομῆς διὰ τὸ ἔσω-περιὸν δρ. 7 (διὰ τοῦ διδασκαλοῦ δρ. 5) διὰ τὸ ἔξω-περιὸν κρ. 8 (διὰ τοῦ διδασκαλοῦ κρ. 5). Ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὸν ἐκδοτήν, ὄδος Παραθεναγωγείου 16, εἰς Ἀθήνας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Δὲ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 10 Μαΐου
Ἔχω χάρης τὸν λίστον, ἐπὶ τὰ ὅποια ὀδὸν νὰ γράσω; τὰς λύσεις τῶν ἐπισημασμένων, καὶ εἰς τὸν ἑξῆς τῶν Γεωργίου μετὰ εἰς ἑστέλλομαι, ὅν ἐστέλλω περὶ τοῦ 20 φύλλα καὶ τρεῖς κτλ. 1.

- 148. Στοιχειόγραφος.
Βάλω Τ καὶ βγάω Ρ
καὶ θαυμάζω μ' ἄπορῶ
— τῶς ἄπορῆς καὶ σὺ —
παύγιεν εἰς τὸ πρερό
ἔνας ποταμὸν νησί.
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλίππου Μικρασιώτου
149. Αἰνίγμα.
Χάρης τ' ἄρσενικὸν μου δὲν δύνασαι νὰ ζήσης,
ἐνὸς γὰρ θηλικῶν μου μπορεῖς νὰ κατοικήσης.
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἀδερφοῦ Ποταμοῦ
150. Γώνια.
E+++++ = Ἦρος.
+P++++ = Μούσα.
+M++ = Ὀρος.
+H++++ = Καρπός.
Σ++++ = Φυσικὸν φαινόμενον.
Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Ἀκτιονίης
151. Κλιμακώτον.
Ναντικαταστάθαισι οἱ σταυροὶ δὲ
γραμμάτων ὅστε ναγαγίωσκται
εἰς μὲν τὸ δεξιὸν σκέλος τόνομα
ἐνδοῦς τόπου, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν
ποταμοῦ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν
κατωτάτην βασιδέα ἀριθμῶς, εἰς τὴν
μεσαστήν ἤραστατον καὶ εἰς τὴν
ἀνωτάτην ἐργαλοῦν σιδεραουργεῖου.
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Γενναίου Λισβίου
152—156. Μαθητικὴ Σουλῶθι.
Τῆ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οὐδεὶς ἄλλος γράμματος ἐκ-
κᾶστης τῶν κατωτέρω λέξεων διὰ μιᾶς σουλῶθις,
πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίζων ἄλλας τῶσας λέ-
ξεις: Ἐλαία, ἄφις, παμῶς, τρανός, κάπρος.
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλεῶς Ν. Κητιοῦ
157. Αἰτιολογικὸν Ἀκροστιχίς.
Ταρχικὰ γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων
ἀποτελοῦσι τόνομα προφήτου, τὰ δὲ δευτέρα,
ἄλλ' ἀντιστρόφως ταῦτα ἀναγινωσκόμενα, τόνομα
νήσου:
1. Ἀρχαῖος ποιητῆς. 2. Νομοθέτης. 3. Θεός,
4. Ζῶν. 5. Κράτος. Εὐρωπαϊκῶν. 6. Νῆσος
τοῦ Αἰγαίου.
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Αἰωνοῦ Ἐλεάτιου
158. Πρόβλημα.
Ἐν τινι ὀρθοῖνθι ὕπαρχουν ὄνιτες καὶ κύνι-
καλοι. Ἀριθμοῦνται δὲ 35 κερπάλαι καὶ 106 πόδες.
Πῶσαι ὄνιτες καὶ πόσαι κύνιοι ὑπάρχουν;
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Κερπάλου
159. Ἑλλησιποδωμοῦτον.
η-ου-ου-μου-ασε.
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἀτρεϊσίου Ἑλλήπου
160. Φώνεντῶλλον.
* * - π - α - γ - κ - ε - ψ
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Τρικυμῆδος Μαθίε

ΛΥΣΕΙΣ

- τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 28ης Ἰανουαρίου ἑ. 1
29. Δένας, ἔνας. — 30. Χορῆς, χοίρης. —
31. Α. 1 32. Ὁ πρῶτος σταθμὸς εἶχε
Τ Ο Ρ Α 14, στρατιώται καὶ ὁ δεύτε-
Ρ Ν 36, ρος 10. — 33-36. Γινόμενης
Ο Σ Σ Α τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ γρά-
Π Σ ματος ψ, σχηματίζονται αἱ
Ο Ν Ο Σ λέξεις: ὄραψ, ψήκτρα, ψό-
Σ Α γος, ὄψις. — 37-41. 1. Ἀ-
δραστος. 2. Ἀλέξανδρος. 3.
Δανός. 4. Εὐρυστῆς. 5. Ἀρχέλαος. — 42.
ΑΡΝΟΣ (1, ἑλᾶτη. 2, Τουρκία. 3, Τηνος,
4, ἕρσφ). 5. Ἰάσων. — 43. ΠΕΡΙΑΜΟΣ,
ΠΛΟΤΩΝ (1, Πηνειὸς. 2, Ρωμῆος. 3,
Πέα. 4, Αἴγλος. 5, Μόχος. 6, Ὀλυμπός.
7, Σπάρκος). — 44. Βαίως μὲθον πρᾶτες. —
45. Ὄχι ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα βεβαιότερον.